

Küçük Filin Macerası

Ebru Mina TOMURCUK

Küçük Filin Macerası

Ebru Mina TOMURCUK

Geniř, gneřli bir savanada, altın renkli otların ılık rzgârda dalgalandığı yerde, Amara adında kk bir fil yařardı. Derisi yumuřak ve griydi; kulaklarında ve hortumunun ucunda pembe iller vardı. Yrrken kocaman sarkık kulakları kanatlanır, sol n bacağındaki kk kırmızı boncuklu hasır bilezik řıngırdardı. Keřfetmeyi ok severdi ama evden hi uzaklařmazdı.

Amara'nın en iyi arkadaşları mirket Kito ile boynuzgaga Zuri'ydi. Kito hızlı ve dikkatliydi; kum rengi tüyleri ve hiçbir şeyi kaçırmayan parlak kehribar gözleri vardı. İçinde mavi bir taş olan küçük kahverengi bir çantası vardı. Zuri cesur ve konuşkandı; parlak siyah beyaz tüyleri, parlak sarı bir gagası ve bir bacağına bağlanmış yeşil bir sarmaşık vardı. Birlikte meraklı ve akıllı bir takım oluşturunuyorlardı.

Bir sabah Zuri savananın çok yukarısında uçtu ve tepelerin ardında gizemli bir vadi gördü. 'Hadi keşfedelim!' diye bağırdı. Kito burnunu oynattı. 'Tehlikeli olabilir,' dedi. Ama Amara'nın kocaman kara gözleri merakla parladı. 'Birlikte kalırız,' dedi ve yola koyuldular; Amara'nın küçük kuyruğu arkasında sallanıyordu.

Vadi serin ve yeşildi; uzun ağaçlar ve kıvrımlı bir patika vardı. Ama gölgeler derindi ve garip sesler yankılanıyordu. Amara'nın karnında bir kıpırtı hissetti. Durdu ve sarkık kulakları düştü. 'Biraz korkutucu,' diye fısıldadı. Kito hortumundan yukarı tırmandı ve başına oturdu. 'Buradayız,' dedi. Zuri dişinin üstüne kondu. 'Arkadaşlarla cesaret daha kolay!'

Yürümeye devam ettiler ve bir dereye geldiler. Su hızlı ve geniş akıyordu. Amara bir adım geri çekildi. 'Buradan geçemem!' dedi. Kito kıyıya bir aşağı bir yukarı baktı. 'Güvenli bir yol bulmalıyız,' dedi. Zuri kanatlarını çırttı. 'Ya da üstünden uçabiliriz!' Ama Amara uçamayacak kadar büyüktü ve dere yürüyerek geçemeyecek kadar derindi.

Kito minik patisiyle işaret etti. 'Bakın, yukarıda devrilmiş bir kütük var. Dar ve kaygan olabilir ama tek tek geçebiliriz.' Zuri başını yana eğdi. 'Ya da dereyi sola doğru takip edebiliriz. Suyun sakın olduğu sığ bir yer görüyorum.' Amara iki fikri de dikkatle dinledi. Kütüğe, sonra sığ yere baktı.

Amara düşündü. 'Kito'nun kütüğü yakın ama ben büyüğüm, kayabilirim,' dedi. 'Zuri'nin sığ yeri daha uzak ama benim için daha güvenli.' Gülümsedi. 'Hadi birlikte sığ yere gidelim.' Kito başını salladı. 'İyi düşündün!' Zuri sevinçle bağırdı. Kıyı boyunca yürüdüler; Zuri yolu göstermek için önden uçuyordu.

Sıg yerde su berrak ve sakindi. Amara dikkatlice içeri adım attı. Serin su dizlerine sıçradı ama sırtında Kito, dışında Zuri varken kendini güvende hissetti. 'Başardık!' diye boru sesiyle bağırdı. Karşı tarafta tatlı otlar ve parlak çiçeklerle dolu bir çayır buldular. Amara'nın pembe çilleri mutluluktan parlıyor gibiydi.

Ama sonra yolu kapatan yüksek bir kaya duvarına geldiler. 'Şimdi ne olacak?' dedi Amara. Kito duvarı inceledi. 'Alt tarafta küçük bir aralık görüyorum. Dar ama sıkışıp geçebiliriz.' Zuri yükseğe uçtu. 'Ya da tepeden gidebiliriz! Etrafı dolaştıran bir çıkıntı var.' Amara aralığa, sonra yukarıdaki çıkıntıya baktı.

Amara dinlemenin daha önce nasıl yardımcı olduğunu hatırladı. 'Kito, aralık benim için çok küçük,' dedi nazıkçe. 'Zuri, çıkıntı Kito'nun tırmanamayacağı kadar yüksek.' Çok düşündü. 'Ama birlikte çalışırsak başka bir yol bulabiliriz.' Etrafına baktı ve basamak gibi olan bir taş yığını gördü. 'Bunlara tırmanabiliriz!'

Kito ve Zuri taşlara baktı. 'Haklısın!' dedi Kito. 'Birbirimize yardım ederek çıkabiliriz.' Zuri tepeye uçtu ve yön gösterdi. Kito önce tırmandı, sonra Amara'nın hortumuna rehberlik etmek için aşağı uzandı. Adım adım, takım çalışması ve cesaretle taşlara tırmandılar. Tepede sevinçle bağırdılar ve birbirlerine sarıldılar.

Taşların tepesinden vadinin tamamını aşağıda gördüler; yemyeşil ve huzurlu. 'Başardık!' dedi Amara. Kalbi kocaman ve cesur hissetti. Kito gülümsedi. 'İkimizi de dinledin ve daha iyi bir yol buldun.' Zuri uzun kuyruk tüylerinin üstünde dans etti. 'Arkadaşlar böyle yapar!' Amara da dans ederken kırmızı boncuklu bileziği şingırdadı.

Vadiyi biraz daha keşfettiler, sonra eve giden patikayı izlediler. Güneş batıyor, gökyüzünü pembe ve altın rengine boyuyordu. Amara başı dik yürüdü. 'Önce korktum,' dedi, 'ama ikiniz de cesur hissetmeme yardım ettiniz.' Kito başını salladı. 'Arkadaşlar yakın olduğunda cesaret büyür.' Zuri de aynı fikirdeydi. 'Ve farklı fikirler maceraları daha güzel yapar!'

Güneşli savanaya döndüklerinde Amara'nın ailesi onu karşılamaya koştu. 'Güvendesin!' dedi annesi. Amara onlara vadiyi, dereyi ve kaya duvarını anlattı. 'Arkadaşlarımı dinlemenin sorunları çözmeme yardım ettiğini öğrendim,' dedi. Gülümserken pembe çilleri kırıştı. Kito ve Zuri gururla yanında durdu.

O gece Amara yıldızların altında yattı; sarkık kulakları çimenlere yumuşacık değiyordu. Vadileri ve arkadaşlarını düşündü. Cesaretin büyük ya da gürültülü olmakla ilgili olmadığını biliyordu. Yakın duran ve dinleyen arkadaşlara sahip olmakla ilgiliydi. Mutlu bir iç çekişle kocaman kara gözlerini kapattı ve yeni maceralar hayal etti.

Ve o günden sonra Amara, Kito ve Zuri ile savanayı keşfetti; her zaman bir sonraki gizeme hazırды. Yollarını ne keserse kessin, birlikte bir yol bulabileceklerini biliyordu. Çünkü cesaret arkadaşlıkla büyür ve her ses önemlidir. Kırmızı boncuklu bilezikli küçük fil her şeye hazırды.